

Czwartek, 10 maja 2007 r.

9. wzywa państwa członkowskie do niezwłocznego wprowadzenia w życie i stosowania dyrektywy 96/29/Euratom i nalega, by Komisja stanowczo piętnowała każdy przypadek niedotrzymania takich zobowiązań;
  10. wątpi, żeby Królestwo Danii w pełni dotrzymało swoich zobowiązań wynikających z dyrektywy 96/29/Euratom w związku z katastrofą w Thule i jej następstwami;
  11. wyraża poważne zaniepokojenie z powodu istniejącej obecnie luki w ochronie zdrowia ogółu społeczeństwa odnoszącej się do wykorzystania energii atomowej do celów wojskowych;
  12. wzywa Komisję do przedłożenia propozycji w sprawie ważnych konsekwencji, jakie wykorzystanie energii atomowej do celów wojskowych ma dla zdrowia ludności i środowiska, w celu wypełnienia tej luki;
  13. uważa, że główne postanowienia traktatu Euratom nie podlegały znaczącym zmianom od wejścia w życie tego traktatu i zachodzi potrzeba ich aktualizacji;
  14. zobowiązuje przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, jak również rządowi i parlamentowi Królestwa Danii.
-

P6_TA(2007)0183

Mieszkalnictwo i polityka regionalna

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 maja 2007 r. w sprawie mieszkalnictwa i polityki regionalnej (2006/2108(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając przepisy dotyczące funduszy strukturalnych na lata 2007-2013,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 września 2006 r. w sprawie strategii tematycznej w sprawie środowiska miejskiego ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 października 2005 r. w sprawie zagadnień urbanistycznych w kontekście rozszerzenia UE ⁽²⁾,
- uwzględniając rezolucję Rady z dnia 12 lutego 2001 r. w sprawie jakości architektury w środowisku miejskim i wiejskim ⁽³⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Polityka spójności i miasta: rola miast i aglomeracji w odniesieniu do wzrostu i zatrudnienia w regionach” (COM(2006)0385),
- uwzględniając komunikat Komisji dotyczący strategii tematycznej w sprawie środowiska miejskiego (COM(2005)0718),
- uwzględniając Zieloną księgę Komisji z dnia 22 czerwca 2005 r. „w sprawie racjonalizacji zużycia energii, czyli jak uzyskać więcej mniejszym nakładem środków” (COM(2005)0265),
- uwzględniając porozumienie z Bristolu z dnia 7 grudnia 2005 r., które wśród ośmiu charakterystycznych cech trwałego rozwoju miast wymienia dobrze zaprojektowane i zabudowane środowisko miejskie o dobrej jakości,
- uwzględniając zrewidowaną wersję Karty Społecznej Rady Europy (STE 163), podpisaną w Strasburgu 3 maja 1996 r.,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2006)0367.

⁽²⁾ Dz.U. C 233 E z 28.9.2006, str. 127.

⁽³⁾ Dz.U. C 73 z 6.3.2001, str. 6.

Czwartek, 10 maja 2007 r.

- uwzględniając Europejską kartę mieszkalnictwa, przyjętą 26 kwietnia 2006 r. przez międzypartyjną grupę PE ds. miast i mieszkalnictwa,
  - uwzględniając deklarację z Vancouver w sprawie osiedli ludzkich ogłoszoną na Konferencji Narodów Zjednoczonych na temat Osiedli Ludzkich (Habitat I), która odbyła się w dniach 31 maja – 11 czerwca 1976 r. w Vancouver,
  - uwzględniając opinię Komitetu Regionów (345/2006) oraz opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego (407/2007), zgodnie z art. 117 i 118 Regulaminu,
  - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju Regionalnego (A6-0090/2007),
- A. mając na uwadze, że niedostateczna liczba mieszkań o zadowalającym standardzie po przystępnych cenach wpływa bezpośrednio na życie obywateli, ograniczając możliwości integracji społecznej i mobilności zarówno na obszarach miejskich, jak i wiejskich,
- B. mając na uwadze, że w wielu miastach Unii Europejskiej występują poważne problemy mieszkaniowe, takie jak nadmierna lub niedostateczna podaż, w zależności od regionu bądź kraju, bezdomność, wzrost kosztów zakupu i utrzymania oraz zły stan budynków; mając na uwadze, że niedostateczna konserwacja prowadzi często do zniszczenia istniejącego dziedzictwa budowlanego, co przy braku zintegrowanej strategii rozwoju może powodować nowe nierówności w zakresie planowania miejskiego,
- C. mając na uwadze, że kwestia mieszkań w miastach to element szerszej problematyki planowania rozwoju miast, jest zatem związana z problemami takimi, jak pauperyzacja niektórych dzielnic, niszczenie środowiska (zanieczyszczenie powietrza i wody, hałas, odpady, zatłoczenie itd.), problemy funkcjonalne dotyczące usług publicznych, dostępności, bezpieczeństwa itd.,
- D. mając na uwadze, że trudny dostęp do mieszkań leży u podstaw zjawiska segregacji społecznej i powstawania gett,
- E. mając na uwadze, że zmiany demograficzne i migracja mogą w niektórych regionach spowodować w szczególności spadek popytu na mieszkania, powstawanie pustostanów i zanik infrastruktury kulturalnej i społecznej, co w dzielnicach dotkniętych tym problemem wpływa na jakość życia i sprawia, że pozostaje w nich głównie ludność mniej uprzywilejowana społecznie,
- F. mając na uwadze, że połączenie niskich dochodów z wysokimi cenami energii oraz nieodpowiednimi systemami ogrzewania i ocieplenia prowadzi do ubóstwa energetycznego i wykluczenia energetycznego,
- G. mając na uwadze, że problematyka mieszkalnictwa nie sprowadza się tylko do budowy mieszkań, ale obejmuje również infrastrukturę społeczną (ośrodki kultury, biblioteki, stadiony, miejsca spotkań itd.), która stanowi istotny czynnik integracji społeczeństwa i przeciwdziała poczuciu alienacji, powszechnemu zwłaszcza w dużych aglomeracjach miejskich,
- H. mając na uwadze, że wykluczenie społeczne stoi w sprzeczności z europejskim modelem społecznym,
- I. mając na uwadze konieczność podtrzymywania żywotności centrów miast i dzielnic oraz ochrony obiektów sklasyfikowanych jako zabytki,
- J. mając na uwadze, że rozrastanie się miast powoduje liczne problemy społeczne i gospodarcze, wpływając negatywnie na transport (zatłoczone środki komunikacji zbiorowej, uzależnienie od samochodów prywatnych), ochronę środowiska (zwiększone zużycie energii, zanieczyszczenie) i dostępność usług,
- K. mając na uwadze znaczenie rekultywacji i rekonwersji nieużytków poprzemysłowych (brownfield sites) oraz ochrony terenów niezagospodarowanych (greenfield sites),

Czwartek, 10 maja 2007 r.

- L. mając na uwadze, że instrumenty finansowe wspierające politykę spójności przyczyniają się do dynamicznego rozwoju przestrzeni miejskiej, sprzyjając regeneracji przestrzeni publicznej, wdrażaniu środków bezpieczeństwa i środków zapobiegania przestępczości oraz rozwojowi działań na rzecz wydajnego zużycia wody i energii, wspieraniu integracji społecznej itd.,
- M. mając na uwadze specyficzne problemy dotyczące wysokich budynków prefabrykowanych, związane zarówno z jakością mieszkań, jak i z trudnościami w modernizacji infrastruktury (finansowanie prac konserwacyjnych i renowacyjnych, a także badań nad odpowiednimi technikami i technologiami),
- N. mając na uwadze, że zgodnie z nowym rozporządzeniem w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) w szeregu specyficznych przypadków do wsparcia kwalifikuje się mieszkalnictwo w nowych państwach członkowskich⁽¹⁾,
- O. mając na uwadze problemy związane z własnością nieruchomości, zwłaszcza wynikające z obowiązujących w niektórych państwach członkowskich nieodpowiednich przepisów dotyczących najmu i przenoszenia własności,
- P. mając na uwadze siódmy program ramowy w dziedzinie badań⁽²⁾,
- Q. mając na uwadze inicjatywy finansowe Jeremie⁽³⁾ oraz Jessica⁽⁴⁾, wdrażane we współpracy, odpowiednio, z Europejskim Funduszem Inwestycyjnym (EFI) i Europejskim Bankiem Inwestycyjnym (EBI),
- R. mając na uwadze, że sektor mieszkaniowy stanowi ważne źródło zatrudnienia, zarówno w dziedzinie budownictwa, jak i w dziedzinie renowacji, zagospodarowania, usług lokalnych i finansowych,
- S. mając na uwadze, że rada ministrów ds. zatrudnienia, polityki społecznej, zdrowia i konsumentów podniosła problem bezdomności i wykluczenia związanego z brakiem mieszkania do rangi priorytetu w ramach strategii UE na rzecz integracji społecznej i zabezpieczenia społecznego,
- T. mając na uwadze, że inwestowanie w mieszkania socjalne odgrywa i będzie nadal odgrywało istotną rolę przez wzgląd na udostępnianie mieszkań wielu osobom, dla których rynek mieszkaniowy byłby w przeciwnym razie niedostępny;
1. uważa, że prawo do mieszkania o odpowiednim, dobrym standardzie za rozsądną cenę jest ważnym podstawowym prawem, uznanym w niejednej karcie międzynarodowej i konstytucji krajowej;
  2. wyraża nadzieję, że państwa członkowskie przyjmą niezbędne przepisy ustawowe w celu zagwarantowania rzeczywistego prawa do mieszkania o odpowiednim, dobrym standardzie za przystępną cenę;
  3. uważa, że renowacja mieszkań w celach socjalnych i w celu zapewnienia ich efektywności energetycznej nie jest jedynie problemem miast i że poważne wyzwania związane z mieszkalnictwem, przed którymi stoją obecnie obszary wiejskie, w szczególności w nowych państwach kohezyjnych, wymagają należytej uwagi;
  4. wyraża życzenie określenia na szczeblu europejskim szeregu wskaźników jakości określających pojęcie „mieszkania o odpowiednim standardzie”;
  5. podkreśla, że dla UE istotne znaczenie ma przyjęcie Europejskiej deklaracji w sprawie mieszkalnictwa w oparciu o Kartę przyjętą przez międzypartyjną grupę PE ds. miast i mieszkalnictwa w związku z tym proponuje Komisji Rozwoju Regionalnego wystąpienie z inicjatywą w tej kwestii;
  6. podkreśla, że w kontekście strategii lizbońskiej konieczne jest ugruntowanie prawa do zasiłku mieszkaniowego w świetle celu integracji społecznej, a w szczególności w sposób umożliwiający także rzeczywistą mobilność pracowników;

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1080/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego: ust. 7 ust. 2 oraz punkty preambuły 5 i 6.

⁽²⁾ Siódmy program ramowy Wspólnoty Europejskiej w dziedzinie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji 2007-2013.

⁽³⁾ Joint European Resources for Micro to Medium Enterprises — Wspólne europejskie zasoby dla mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw.

⁽⁴⁾ Joint European Support for Sustainable Investment in City Areas — Wspólne europejskie wsparcie na rzecz trwałych inwestycji w obszarach miejskich.

Czwartek, 10 maja 2007 r.

7. podkreśla potrzebę opracowywania polityki mieszkaniowej w ramach polityki planowania przestrzennego sprzyjającej równowadze społecznej i zróżnicowaniu społecznemu;
8. pragnie, aby władze krajowe i lokalne przyjęły środki mające na celu ułatwienie młodym ludziom nabycia pierwszego mieszkania;
9. zwraca się do Komisji Europejskiej o włączenie kwestii mieszkalnictwa do refleksji nad miastami i trwałym rozwojem regionów oraz do programu prac międzywydziałowej grupy roboczej utworzonej w celu koordynowania polityki prowadzonej w dziedzinach mających wpływ na zagadnienia miejskie;
10. podkreśla znaczenie zagadnień dotyczących bezpieczeństwa:
  - kwestii przestępczości, zwłaszcza w dzielnicach zamieszkałych przez osoby mniej uprzywilejowane społecznie,
  - kwestii budynków (normy budowlane i normy eksploatacji),
  - kwestii infrastruktury elektrycznej, gazowej, wodno-kanalizacyjnej i ciepłowniczej (bezpieczeństwo istniejących systemów i technologie ich modernizacji, w tym wymiana przestarzałych rurociągów);
11. uważa ponadto, że ważne jest, aby różne wymiary trwałego rozwoju (solidarność, środowisko naturalne i energia), dostępność, zdrowie, bezpieczeństwo i jakość użytkowania były traktowane w sposób spójny oraz aby uzyskać pewność, że wydatki na poprawę sytuacji mieszkaniowej będą odpowiadały środkom, którymi dysponują gospodarstwa domowe;
12. podkreśla znaczenie ośrodków kultury, dialogu międzykulturowego oraz wspólnych projektów pomiędzy dzielnicami jako instrumentów wspierania integracji różnych społeczności zamieszkujących miasta, obszary podmiejskie i otaczające je obszary wiejskie;
13. podkreśla potrzebę uwzględnienia problemów mieszkaniowych charakterystycznych dla obszarów wiejskich w celu wsparcia zrównoważonej polityki zagospodarowania przestrzennego, przeciwdziałającej segregacji oraz wyludnieniu obszarów wiejskich, zwłaszcza z uwagi na liczne trudności występujące w takich obszarach, jak niski poziom zarobków, rozproszona i zniszczona zabudowa, brak mieszkań na wynajem, mieszkań socjalnych lub innych możliwości zakwaterowania;
14. podkreśla również specyficzny charakter problemów mieszkaniowych w małych miastach; zauważa, iż te ostatnie przyciągają ludność wiejską nie tylko dlatego, że stwarzają możliwości znalezienia pracy, ale również dlatego, że umożliwiają podniesienie poziomu wykształcenia i kwalifikacji oraz zaspokojenie potrzeb zdrowotnych i kulturalnych; podkreśla konieczność wspierania rozwoju tej funkcji małych miast, ponieważ jest ona bezpośrednio związana z restrukturyzacją obszarów wiejskich, w szczególności w zakresie usług zdrowotnych, szkolnictwa średniego, rozwoju MŚP, turystyki, uzdrowisk itd.;
15. uważa, że w odniesieniu do obszarów wiejskich należy proponować środki zachęcające do zakupu, modernizacji lub renowacji starych budynków, wspierać publiczne i prywatne podmioty oferujące porady i indywidualne doradztwo w zakresie osiedlania się osób prywatnych i firm oraz poprawić ofertę państwowych i prywatnych, nowych i odremontowanych mieszkań socjalnych;
16. zachęca Komisję do podjęcia badań, a państwa członkowskie do gromadzenia danych dotyczących cen mieszkań i popytu na nie, a także danych dotyczących ogólnie rynku nieruchomości, przy czym uwzględniać należy różnorodność sytuacji mieszkańców, zmiany zachodzące w tradycyjnych strukturach rodzinnych, szczególną sytuację ludzi młodych oraz starzenie się ludności i zmniejszanie się jej liczby; ponadto wzywa państwa członkowskie, by opracowując i restrukturyzując projekty mieszkaniowe oraz zbierając dane, uwzględniały stopień wykorzystania infrastruktury technicznej, społecznej, kulturalnej i transportowej;
17. podkreśla, że przez wzgląd na zasadę pomocniczości problemy mieszkalnictwa powinny być jako kwestia krajowa rozwiązywane zasadniczo na szczeblu lokalnym i że w związku z tym należy udzielać wsparcia gminom; wyraża przekonanie, że doradztwo europejskie przyczyniłoby się do poprawy możliwości rozwiązywania tych problemów;
18. uważa, że wobec złożoności czynników mających wpływ na gospodarkę mieszkaniową niezbędne jest przyjęcie zintegrowanego podejścia, opartego na zasadach pomocniczości i bliskości, które zapewni równoczesne wprowadzenie poszczególnych elementów pozwalających na ułatwienie dostępu do pozyskiwania mieszkań, poprawę jakości budynków, poprawę jakości życia wszystkich pokoleń i wspieranie atrakcyjności zarówno środowiska miejskiego, jak i wiejskiego;

Czwartek, 10 maja 2007 r.

19. podkreśla, że większość mieszkań socjalnych nie znajduje się w otoczeniu sprzyjającym zdrowiu i że ich standard nie gwarantuje dobrych warunków życia, w związku z czym działania finansowane ze środków EFRR powinny nie tylko wspierać mieszkalnictwo, lecz także polepszać sytuację zdrowotną lokatorów mieszkań socjalnych i ich otoczenie, a tym samym przyczynić się do poprawy jakości ich życia;

20. uważa również, że przyjęcie zintegrowanego podejścia będzie miało większe szanse na powodzenie, jeżeli dokonają go władze lokalne i regionalne, mogące zapewnić całościową wizję, optymalną koordynację polityki i inicjatyw wdrażanych w mieście oraz długoterminową perspektywę rozwoju danego obszaru miejskiego; w związku z tym zachęca państwa członkowskie, aby w oparciu o art. 11 rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności włączyły miasta do programowania i zarządzania środkami z funduszy strukturalnych przeznaczonymi na współfinansowanie działań prowadzonych w miastach i kwalifikujących się do otrzymania wsparcia z programów operacyjnych, a także aby przekazywały miastom ich realizację;

21. zachęca państwa członkowskie i władze lokalne, aby zadbały o to, by organy administracji lokalnej opracowując programy budownictwa mieszkaniowego dotowane przez Wspólnotę przeprowadziły — w oparciu o zalecenia prezydencji fińskiej pod tytułem „Uwzględnienie problematyki zdrowia we wszystkich politykach” — ocenę oddziaływania na zdrowie, która pozwoli na stworzenie korzystnego otoczenia dla osób należących do mniej uprzywilejowanych grup społecznych;

22. podkreśla konieczność dialogu i uzgodnień między władzami na szczeblu lokalnym, regionalnym i rządowym w celu zapewnienia spójności i odpowiedzialności społecznej w działaniach publicznych oraz pokłada nadzieję w koordynacji poziomej (obejmującej wszystkie dziedziny wspólnotowej polityki mieszkalnictwa), pionowej (czyli koordynacji działań podmiotów zajmujących się mieszkalnictwem na różnych szczeblach: europejskim, krajowym, regionalnym i lokalnym) oraz mieszanej (czyli koordynacji działań władz publicznych, podmiotów społeczno-gospodarczych i społeczeństwa obywatelskiego); zachęca poza tym mieszkańców i ich organizacje do energicznego uczestnictwa mającego na celu podjęcie wspólnej decyzji w sprawie rewitalizacji, modernizacji, zagospodarowania i ochrony środowiska miejskiego;

23. zachęca do ściślejszej koordynacji przepływów finansowych i działań politycznych mających wpływ na mieszkalnictwo, zwłaszcza poprzez zapewnianie komplementarności działań wspieranych przez EFRR, narzędzia finansowe JESSICA i JEREMIE, a także siódmy program ramowy badań i rozwoju oraz pozostałe inicjatywy wspólnotowe, krajowe, regionalne i lokalne w dziedzinie mieszkalnictwa i rewitalizacji obszarów miejskich, a w szczególności do zapewnienia modernizacji i remontów budynków mieszkalnych położonych w zabytkowych częściach miast;

24. wyraża nadzieję, że — w perspektywie przewidzianego na rok 2009 przeglądu przepisów dotyczących polityki spójności — wznowiona zostanie debata na temat rozszerzenia na wszystkie państwa członkowskie dostępu do wspólnotowych środków na rzecz renowacji mieszkań socjalnych, dotychczas przewidzianego jedynie w niektórych przypadkach i dla niektórych państw, z myślą o oszczędności energetycznej i ochronie środowiska, z uwagi na fakt, że potrzeby mieszkaniowe stanowią poważny problem w całej Europie; zwraca się do Komisji i EBI o wdrażanie inicjatywy JESSICA na tych samych warunkach we wszystkich państwach, w tym w odniesieniu do mieszkalnictwa objętego podejściem opartym na zintegrowanym rozwoju;

25. zachęca zainteresowane państwa członkowskie do pełnego wykorzystywania funduszy udostępnianych przez EFRR w dziedzinie mieszkalnictwa;

26. wzywa Komisję do zagwarantowania — podczas kontroli działań finansowanych z funduszy strukturalnych — aby w ramach finansowania budownictwa mieszkaniowego z europejskich funduszy strukturalnych w pełni przestrzegano art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1080/2006 oraz aby najmniej uprzywilejowane grupy społeczne uzyskały odpowiednie warunki mieszkaniowe;

27. potwierdza swoje poparcie dla wzmocnienia partnerstwa między władzami publicznymi, grupami interesu społecznego i gospodarczego oraz społeczeństwem obywatelskim, a także podkreśla potencjalne znaczenie partnerstwa publiczno-prywatnego, szczególnie w dziedzinie modernizacji budynków prefabrykowanych oraz rekultywacji nieużytków poprzemysłowych;

28. popiera rozpoczętą przez Komisję kampanię na rzecz zrównoważonego wykorzystania energii, mającą na celu uwrażliwienie obywateli europejskich na kwestię zmniejszenia zużycia energii w gospodarstwach domowych; wzywa również Komisję, aby zachęcała do przeprowadzenia szerokiej kampanii informacyjnej, w ramach planu działania na rzecz wydajności energetycznej;

Czwartek, 10 maja 2007 r.

29. zwraca się do Komisji o ułatwienie rozpowszechniania w sektorze mieszkaniowym nowych technologii i bardziej wydajnych materiałów budowlanych, umożliwiających mniejsze zużycie energii;
30. zachęca Komisję do faktycznej kontynuacji działania pilotażowego na rzecz budownictwa socjalnego w ramach programu SAVE⁽¹⁾, z myślą o promocji i upowszechnianiu wybranych wzorcowych projektów w dziedzinie wydajności energetycznej;
31. podkreśla znaczenie wymiany dobrych praktyk w dziedzinie polityki mieszkaniowej i zachęca Komisję do tworzenia sieci tematycznych poświęconych mieszkalnictwu, podobnych do sieci powstałych w ramach programu URBACT; w tym kontekście z zainteresowaniem przyjmuje inicjatywę Komisji „Regiony na rzecz zmian gospodarczych” (COM(2006)0675) i oczekuje przedstawienia metod wdrożenia tej inicjatywy;
32. zachęca Komisję do stworzenia witryny internetowej we wszystkich oficjalnych językach Unii Europejskiej, która mogłaby stanowić forum współpracy oraz wymiany informacji i dobrych praktyk, na wzór Europejskiej Sieci Wiedzy o Miastach (EUKN — European Urban Knowledge Network);
33. wzywa Komisję do opracowania studium, które przedstawiałoby podział kompetencji i obowiązków pomiędzy szczeble: krajowy, regionalny i lokalny, oraz określało ramy prawne dla mieszkalnictwa w poszczególnych państwach członkowskich (UE-27); uważa, że takie studium umożliwiłoby podejmowanie przemyślnych decyzji, a także ustalenie, w jakich ewentualnych dziedzinach UE mogłaby prowadzić działania na rzecz mieszkalnictwa, tak aby działania wspólnotowe wносиły rzeczywistą wartość dodaną w stosunku do działań krajowych, regionalnych i lokalnych, przy uwzględnieniu misji interesu publicznego państw członkowskich w kwestii mieszkań o odpowiednim, dobrym standardzie za przystępną cenę;
34. zdecydowanie popiera ideę uproszczenia biurokracji na wszystkich poziomach w celu uzyskania większej skuteczności w dziedzinie planowania przestrzennego i gospodarki przestrzennej;
35. podkreśla znaczenie kształcenia osób pracujących w terenie, obejmującego specjalne przygotowanie w zakresie planowania miejskiego, budownictwa, modernizacji, zagospodarowania oraz ochrony istniejących budynków, i z zadowoleniem przyjmuje finansowanie działań szkoleniowych w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS);
36. podkreśla, że ważne jest, aby organy odpowiedzialne za gospodarkę przestrzenną uwzględniały kwestię dostępności mieszkań, obiektów użyteczności publicznej oraz środków transportu miejskiego dla osób niepełnosprawnych i starszych oraz planowały miejsca aktywności fizycznej i rekreacji dla dzieci i młodzieży na etapie określania polityki zagospodarowania przestrzennego oraz przygotowywania i realizacji działań;
37. zachęca grupę EBI i Komisję do wprowadzenia, w ramach inicjatywy JEREMIE i w synergii z inicjatywą JESSICA, strategii mającej na celu pobudzenie rozwoju sektora budowlanego, głównie w nowych państwach członkowskich, co stanowiłoby pomoc strukturalną dla rozwoju mieszkalnictwa z wykorzystaniem zasobów lokalnych i regionalnych w projektach miejskich;
38. zachęca władze krajowe, regionalne i lokalne do określenia różnorodności sytuacji miast i terytoriów w państwach członkowskich oraz do prowadzenia i zmiany swojej polityki mieszkaniowej zgodnie z zasadą trwałości;
39. wzywa władze krajowe, regionalne i lokalne, aby w trybie pilnym zajęły się jednym z priorytetowych celów polityki mieszkaniowej, a mianowicie rozwiązaniem problemu bezdomności;
40. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządów państw członkowskich, Komitetowi Regionów i Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu.

(¹) SAVE — program wieloletni mający na celu propagowanie racjonalnego zużycia energii.